

โดยหลักแล้วพยานหลักฐานทุกชนิดที่มีคุณสมบัติบ่งชี้ถึงข้อเท็จจริงที่พิพาทกันในคดียอมรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ ซึ่งคำรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นพยานหลักฐานชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะผู้ที่รู้เห็นการกระทำความผิดได้ดีที่สุด ก็คือ ผู้กระทำความผิดเองคำรับสารภาพของผู้ต้องหาจึงมีคุณค่าในทางพยานหลักฐานและมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แต่บางครั้งการแสวงหาพยานหลักฐานของเจ้าหน้าที่อาจจะกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ เช่น อาจจะใช้วิธีการอื่นไม่ชอบด้วยกฎหมาย บีบบังคับ หรือจู่ใจให้ผู้ต้องหารับสารภาพ ซึ่งเป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลโดยตรง และเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ.2547 โดยกำหนดวิธีปฏิบัติในการสอบคำให้การของผู้ต้องหาไว้อย่างเคร่งครัดให้เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามทั้งในชั้นจับกุมและสอบสวน หากฝ่าฝืน คำรับสารภาพของผู้ต้องหาที่ได้มาก็ไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาคนนั้นได้ โดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพความรุนแรงของอาชญากรรมในประเทศที่มีแนวโน้มสูงขึ้น

จากการศึกษาการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาในประเทศสหรัฐอเมริกา, ประเทศอังกฤษ, ประเทศออสเตรเลีย และประเทศเยอรมนี ไม่พบประเทศใดที่วางหลักกฎหมายเกี่ยวกับการห้ามรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นพยานหลักฐานอย่างเคร่งครัดเหมือนดังเช่นประเทศไทย เนื่องจากการวางหลักเกณฑ์ในเรื่องของการรับฟังพยานหลักฐานไว้อย่างเคร่งครัดเกินไปนั้น จะมีผลต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีและทำให้ยากต่อการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ดังนั้น การบัญญัติกฎหมายในเรื่องการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาไว้อย่างเคร่งครัดเพียงเพื่อมุ่งคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาเพียงด้านเดียว จึงเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และเพื่อมิให้กฎหมายเกี่ยวกับการรับฟังคำรับสารภาพของประเทศไทย มีความเคร่งครัดจนเกินจำเป็น จึงควรมีการแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาให้มีความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น โดยให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาได้ หากเห็นว่าเพื่อประโยชน์ของกระบวนการยุติธรรมโดยวางหลักของการใช้ดุลพินิจดังกล่าวไว้ด้วย ซึ่งจะทำให้กฎหมายเกี่ยวกับการรับฟังคำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐานในประเทศไทยมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันเหมือนกฎหมายที่เป็นอยู่ในระบบสากล

In principle, all evidences having probative value to prove facts in dispute are able to be admitted. Confession of alleged offender is an important evidence because the person who realizes with commission of an offence is the wrongdoer. Confession of alleged offender is a strong evidence playing an important role with proceeding of the criminal cases. Nevertheless, seeking of evidence by officer may affect right and freedom of people such as illegal procedure, oppression or inducement for confession. For protecting right and freedom of people, the Criminal Procedure Code (22nd Amendment) Act B.E. 2547 is issued by the Parliament for enforcement and the Act is strictly determined about procedure for governmental officer to comply with not only at the stage of arrest but also investigation. If the officer violates the Act, confession of alleged offender will not be admitted without any exception. This does not conform with criminal situation in Thailand which is in a high tendency.

From studying, admissibility of the accused's confession in the United States of America, England, Australia and Germany are not strictly determined as that in Thailand because adhering to strict doctrine will affect establishing the guilt of the accused and will be an obstruction of bringing the criminal to receive the punishment. Hence, the strict enactment involved with inadmissibility of the accused's confession which is only for protecting the alleged offender is highly obstruction for maintaining public order. Besides, to avoid the strict principle relating to inadmissibility of the accused's confession, the Act should be amended for more flexible which the accused's confession should be admitted by discretion of judge if it is beneficially for proceeding. The discretion as mentioned should be exercised according to a regulation which admissibility of the accused's confession will be appropriate for circumstances in Thailand and similarly with the legal system of other nations.